

1 Charakteristika epigrafické produkce ve 4. st. n. l. až 5. st. n. l.

Nápisy datované do 4. až 5. st. n. l. pocházejí převážně z velkých měst na pobřeží. Pokračuje úbytek jak celkového počtu nápisů, tak i epigraficky aktivních komunit. Komunity jsou spíše uzavřené, nedochází ke kulturní výměně na úrovni předcházejících století. Zcela převládají soukromé nápisy funerální funkce, na nichž je patrný silný vliv křesťanství, který ovlivňuje jak podobu, tak obsah nápisů. Dochází k opětovné individualizaci nápisů, ač rozsah nápisů se nijak nemění.

<i>Celkem</i>	35 nápisů
<i>Region měst na pobřeží</i>	Byzantion 4, Maróneia 13, Perinthos (Hérakleia) 13 (celkem 30 nápisů)
<i>Region měst ve vnitrozemí</i>	Augusta Traiana 2, Serdica 2, Traianúpolis 1 (celkem 5 nápisů)
<i>Celkový počet individuálních lokalit</i>	8
<i>Archeologický kontext nálezů</i>	funerální 2, sídelní 2, náboženský 1, sekundární 6, neznámý 24
<i>Materiál</i>	kámen 32 (mramor 23; jiný 1, neznámý 8), kov 2 (olovo 2), jiný 1
<i>Dochování nosiče</i>	100 % 4, 75 % 3, 50 % 3, 25 % 10, oklepek 1, nemožno určit 14
<i>Objekt</i>	stěla 32, architektonický prvek 1, mozaika 1, jiný 1
<i>Dekorace</i>	reliéf 18, jiná 1, bez dekorace 16; reliéfní dekorace figurální 2 nápisy (vyskytující se motiv: zvíře 1, scéna lovu 1, skupina lidí 1, stojící osoba 1, socha 1), architektonické prvky 17 nápisů (vyskytující se motiv: naiskos 9, florální motiv 1, jiný 9 (kříž 9))
<i>Typologie nápisu</i>	soukromé 30, veřejné 1, neurčitelné 4
<i>Soukromé nápisy</i>	funerální 28, jiný 2 (proklínací destička 2)
<i>Veřejné nápisy</i>	jiný 1 (z toho hraniční kámen 1)
<i>Délka</i>	aritm. průměr 6,67 řádku, medián 6, max. délka 22, min. délka 1
<i>Obsah</i>	latinský text 1 nápis, písmo římského typu 6; hledané termíny (administrativní termíny 8 - celkem 12 výskytů, epigrafické formule 7 - 23 výskytů, honorifikační 0 - 0 výskytů, náboženské 0 - 0 výskytů, epiteton 0 - počet výskytů 0)
<i>Identita</i>	vymizení náboženské terminologie, včetně vymizení lokálních kultů z nápisů, regionální epiteton 0, subregionální epiteton 0, kolektivní identita 0 termínů; celkem 28 osob na nápisech, 15 nápisů s jednou osobou; max. 5 osob na nápis, aritm. průměr 0,8 osoby na nápis, medián 1; komunita řeckého a římského charakteru, thrácký prvek zastoupen minimálně, jména pouze řecká (17,14 %), pouze thrácká (0 %), pouze římská (8,57 %), kombinace řeckého a thráckého (2,85 %), kombinace řeckého a římského (14,28 %), kombinace thráckého a římského (0 %), kombinovaná řecká, thrácká a římská jména (0 %), jména nejistého původu (14,27 %), beze jména (42,85 %); geografická jména z oblasti Thrákie 0, mimo Thrákii 0;

Celková produkce je ve 4. až 5. st. n. l. zhruba desetinová při porovnání s dobou největší epigrafické aktivity, tedy 2. a 3. st. n. l. Epigrafická produkce se do jisté míry vrátila na úroveň 1. či 2. st. př. n. l., kdy většina nápisů byla produkována v pobřežních oblastech a ve vnitrozemí se nápisy objevily pouze sporadicky. Většina z 35 nápisů z daného období

pochází z přímořských oblastí, a to zejména z regionu Maróneie a Hérakleie, jak je patrné na mapě 6.10 v Apendixu 2. Nápis ve vnitrozemí pocházejí převážně z urbánních center, jako je Serdica či Augusta Traiana, kde dochází k velmi omezenému přežívání epigrafické kultury.

Nejčastější formou objektu nesoucí nápis je i nadále mramorová stéla, z jiných materiálů se dochovaly dvě proklínací destičky psané na olovo, jeden nápis na mozaice a jeden nápis na nástěnné malbě uvnitř hrobky.

1.1 Funerální nápisy

Funerálních nápisů se celkem dochovalo 28 a i nadále pocházejí převážně z křesťanské komunity, jak je patrné z obsahu i dekorace náhrobků samotných.¹ I nadále si uchovaly poměrně informativní a interaktivní charakter: v osmi případech nápisy promlouvají k náhodně procházejícímu poutníkovi (*chaire parodeita*) a sdělují mu životní osudy zemřelého. Zemřelý je identifikován pomocí osobního jména a jména rodiče, případně jeho příslušnost ke křesťanské komunitě. Poměrně dlouhý rozsah nápisů poskytuje řadu informací nejen o nebožtíkovi, ale i o jeho rodině.²

Identita osob byla jasně dána křesťanskou vírou, a nebylo tedy nutné uvádět geografický původ. K prolínání onomastických tradic téměř již nedocházelo, převaha osobních jmen byla řeckého původu, s malým podílem jen římského původu. Thrácký prvek se až na jednu výjimku z dochovaného epigrafického materiálu zcela vytratil.³ Tímto zásadním způsobem proměnilo křesťanství podobu a obsah epigrafické produkce v Thrákii, ale i mimo ni. Přestala být oceňována identita politická či vojenská kariéra a společenská prestiž v rámci státního aparátu, ale namísto nich na důležité místo ve společnosti nastoupila sounáležitost s křesťanskou obcí.

¹ Místo spočinutí označují slova jako *mnémeion* či *mnéma* označující jak hrob, tak stélu samotnou. Dále se začíná objevovat termín *thesis*, typický právě pro křesťanské nápisy, označující místo posledního spočinutí. Termín *latomeion* se vyskytuje celkem pětkrát a označuje sarkofág, který nese nápis a zároveň slouží jako místo posledního odpočinku. Sarkofágy pocházejí převážně z křesťanské komunity z Hérakleie a sloužily pro rodinné pohřby, v jednom případě až pro šest lidí. Texty na sarkofágu typicky ztotožňovaly nebožtíka jako řádného obyvatele Hérakleie. V šesti případech nápisy obsahovaly formulí, které zakazovala jejich další používání pod pokutou, vymahatelnou v rámci samosprávy či církve právě v Hérakleii. Podobné nápisy existovaly v několika městech již od 1. st. n. l. Podle množství dochovaných nápisů s identickým, či velmi podobným textem se dá usuzovat, že se jednalo o poměrně častý problém, který ve 4. st. n. l. přetrval zejména v Hérakleii, např. na nápisě *Perinthos-Herakleia* 180.

² Ve dvou případech se jednalo o vojáky z povolání, konkrétně o legionáře a *centenaria*, v jednom případě o lékaře, v jednom případě o námezdního dělníka, dále o architekta, stříbrotopce, mincovního mistra a výběrčího daní. Dozvídáme se o manželkách zesnulých, jejich potomcích a někdy i o věku, jehož se dožili. Výjimku tvoří nápis SEG 49:871 nalezený na nástěnné malbě uvnitř hrobky číslo 252 v regionu města Augusta Traiana s typickou formulí přející štěstí (*agathé týché*).

³ Nápis *Perinthos-Herakleia* 183 patřil stříbrotopci s původně thráckým jménem, Mókíánem z Hérakleie, který přijal křesťanskou víru, a text nápisu obsahoval stejnou právní formulku poskytující ochranu před novým použitím sarkofágu, která se vyskytovala v oblasti již od 1. st. n. l.

1.2 Dedikační nápisy

Ve své tradiční podobě se dedikační nápis nedochoval ani jeden, nicméně následující čtyři nápisy je možné zahrnout do široce pojaté kategorie dedikací: dva nápisy na podstavcích soch, jejichž text se s největší pravděpodobností vztahoval k nedochovaným sochám⁴, a dále dvě proklínací tabulky.⁵

1.3 Veřejné nápisy

Veřejný nápis ze 4. až 5. st. n. l. se dochoval pouze jeden, a to velmi poškozený hraniční kámen *I Aeg Thrace* 343 z Maróneie.

1.4 Shrnutí

Skupina nápisů datovaných do 4. až 5. st. n. l. vykazuje stejné charakteristiky jako nápisy datované do 4. st. n. l., poukazující na poměrně značné změny ve společenském uspořádání. Tyto změny měly za následek nejen téměř úplné vymizení epigrafické produkce ve službách politické autority, ale i ze soukromého sektoru. Proměna kulturních a náboženských projevů společnosti je dobře patrná na pozměněném obsahu a formě nápisů, kde hlavní roli přejímá křesťanská víra a thrácký element se opět vytrácí.

⁴ Nápisy SEG 46:845 a 845,2 zmiňují bohyni Hekaté a pravděpodobně řečníka Aischína, a byly objeveny v rámci archeologických vykopávek na Istanbulském *hippodromu*.

⁵ SEG 60:747 a 748, které jsou datované do 4. až 5. st. n. l. Jejich text se sestává z magických formulí a relativně běžného palindromu *ablanathanalba* (Gager 1999, 136). Účelem těchto proklínacích destiček bylo získat sílu, lásku, zdraví, peníze či moc, či naopak jejich magickou mocí uškodit nepříteli. Jejich text je často nesrozumitelný a obsahuje magické formule, které měly přimět nadpřirozenou sílu vykonat přání pisatele. Jejich výskyt je vcelku běžný v průběhu celé antiky, jejich dochování z oblasti Thrákie je však poměrně vzácné. Tyto dva texty (SEG 60:747 a 748) byly nalezeny v průběhu archeologických vykopávek v roce 2010 v moderním Istanbulu, a je možné, že v budoucnosti bude objeveno více podobných nálezů.